

У бањалучкој Гимназији данас је, у организацији ове школе и Министарства породице, омладине и спорта, одржан јавни час о Рукометном клубу Борац, те том приликом приказан и документарни филм "Били су рукометни анђели" чији су аутори Томо Марић и Раде Мићевић, а који говори о рукометној каријери двојице легендарних рукометаша Борца Јеролима Караџе и Владимира Јовића, који су похађали ову школу, а који су присуствовали данашњој свечаности.

- Гимназија је била прво мало спортско чудо, расадник спортиста свих профила, а нарочито рукомета. Знамо сви да је Бањалука била рукометна престоница, како у бившој Југославији, тако и у Европи и добар дио тадашњих играча потиче из Гимназије. Све је то дио традиције, прошле године је, такође, Гимназија обиљежила 120 година постојања и тако треба да се и настави. Ја волим када бивши ученици Гимназије дођу у ову школу како би новим генерацијама пренијели своја искуства из неких прошлих времена, а о рукомету се поготово има шта рећи. Једном приликом сам кренуо у истраживање тематике Рукомет у Гимназији и установио да су наши бивши ђаци, те двојица професора, у рукомету освојили најмање 21 медаљу, европску, свјетску и олимпијску у сениорској конкуренцији. Не знам да ли постоји, у региону тешко а питање и у Европи, једна школа која је неком спорту дала толико. У оној славној генерацији Борца која је постала првак Европе седморица су бивших гимназијалаца и то је нешто што је понос ове школе. Са мојим пријатељем Томом Марићем имам идеју да реализујемо једну пригодну књигу и филм о томе и да то гледају будући ђаци ове школе. То нису само спортисти, то су успјешни људи, љекари, хирурзи, који су остварени не само у спорту него и у животу. То је порука коју треба да шаљемо, поготово матурантима, који су у данашње вријеме помало збунени, пољуљани трвенима која имамо овом транзицијом, изгубили су вјеру у лијепе

ствари као што су спорт или наука. Мислим да су бивши гимназијалци праве особе да им врате вјеру у то, да вриједи бити добар спортиста, да је прави спортски дух у здравом свијету и даље на цијени, те да вриједи завршити честит и добар факултет и бити на крају врло задовољан декица што су Караџа и Јовић у њиховим очима сигурно, али људи са, сигурно, позитивном енергијом. То је и мисија ове школе, да шаље одређене васпитне ноте тим младим људима

– рекао је директор банаључке Гимназије Зоран Пејашиновић, а пренијела РМД продукција.

{youtube}dKl1j0Oz2HE{/youtube}

Како рекосмо у уводном параграфу, један од аутора филма је и банаључки новинар и публициста Томо Марић.

- Данашње дружење гимназијалаца са Јеролимом Караџом и Владимиром Јовићем је показало и потврдило све више пољуљано правило у овом чешће несрећном него срећном времену: да имају апсолутне вриједности које никад не тамне и које не нестају. Банаључки гимназијалци својим некадашњим колегама, такође гимназијалцима Јовићу и Караџи, који су послије у животу направили врхунске и академске каријере, одали су признање за људско стваралаштво и сјајно рукометно умијеће, и за ембрион који је настао са њиховом генерацијом а који ће касније донијети свјетску афирмацију и Борцу и граду Банаљуци. Ја сам срећан што сам био мали дио те велике приче, и поготово сам срећан што ова двојица великана, иако данас живе у Загребу, далеко од Банаљуке, нису заборавили град свог живота и своје младости, радо му се враћају и овако практично као данас кад су стигли у Банаљуку, а и у сјећањима истичући стално и у свакој прилици да све у животу можеш да мијенаш, да промијениш, али тамо гдје си рођен остаје записано за сва времена – истакао је Марић.

{youtube}5dBRaW_oqJQ{/youtube}

{youtube}9Vg--IL-clg{/youtube}

(борац-спорт, **видео**: РМД продукција)